

[Valdemar Sørensen.]

Loven, eller rettere sagt, jeg kan slet ikke se, at Ændringsforslagene tager det op. Det er det Spørgsmaal, om man baade kan faa Laan til den Slags Ombygninger, og om Ombygningerne ogsaa kan falde ind under den efterfølgende Paragraf om Skattefrihed. Jeg har den Opfattelse, naar jeg læser Teksten, at det vist ikke er Ministeriets Mening, men jeg synes, at man i hvert Tilfælde for mulige Ansøgnings Skyld hellere maa skabe Klarhed fra Begyndelsen af og her fremsætte en Udtalelse, der viser, hvorledes Forholdet egentlig skal forstaas.

Jeg skal ikke komme videre ind paa de enkelte Ændringsforslag. Saaledes som de foreligger, tror jeg, de alle sammen er Forbedringer i Forhold til det oprindelige Forslag, Forbedringer, som er naturlige under det Tryk, som Tidens Omvæltninger har lagt paa os. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby siger til Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Biner-Jensen, at hans lyse Syn vist ikke helt vil bekræfte sig i Virkeligheden, og at det muligvis ikke bliver saa let med Beskæftigelsen, ja, saa er det den Slags Ting, man kan sige lige saa godt, som man kan sige det modsatte, for der er ingen af os, der kan vide noget som helst om det. Jeg tror ikke, at vi ved en Lovgivning som denne og al mulig anden økonomisk Lovgivning, som vi foranstalter i Øjeblikket, skal dele os i dem, der er Optimister, og dem, der er Pessimister. Jeg tror ikke, der vil blive Spørgsmaal herom. Jeg tror simpelt hen, at hvis vi vil have Tingene ind i en Skure, som er nogenlunde holdbar baade for Befolkning og Lovgivningsmagt, er vi nødt til at se bort fra alt saadant, ogsaa nødt til at se bort fra alle de fastliggende gamle økonomiske Betragtninger, som ligger i selv dette Lovforslag, og som binder den Hjælp, det offentlige her yder til Boligbyggeri, paa saa mangfoldige Omraader. Jeg tror, at hele den Økonomi, vi kommer til at føre, vil ikke blive dikteret af de nuværende, af ældre eller moderne Begreber om Økonomi, nej, den vil ganske simpelt blive dikteret af de Forhold, vi kommer til at leve under, og som vil gøre det nødvendigt, at vi arrangerer os, som vi kan, hvis det skal være muligt paa nogen Vis at føre Befolkningen og Landet igennem paa en nogenlunde forsvarlig Maade. Spørgsmaalet om Økonomien i egentlig Forstand skænker jeg i Øjeblikket kun saare faa Tanker; det er ikke os, der bestemmer Økonomien i Øjeblikket, det er selve Forholdene, der bestemmer den Økonomi, vi kommer til at føre.

Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Christiani: Ogsaa jeg kan dele den almindelige Glæde, der er kommet til Udtryk i de Udtalelser, de foregaaende Talere har fremsat, over, at dette store og betydningsfulde Lovforslag nu snart kan være gennemført. Jeg vil gerne sige, at jeg er helt ud enig i de Betragtninger, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, fremsatte. Jeg maa ogsaa udtale det Haab, at den Dobbeltopgave, som dette Lovforslag skal løse, nemlig baade med Hensyn til Beskæftigelsen og med Hensyn til at skaffe de fornødne gode og billige Boliger, maa løses i størst mulig Udstrækning. Men jeg er tillige enig med det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby i de Bemærkninger, som det ærede Medlem knyttede til Slutningen af sin Tale, idet det noget kan betvivles, om de Faciliteter, som dette Lovforslag byder de byggende, vil være af en saadan Udstrækning og Betydning, at de kan, om jeg saa maa sige, overvinde den betydelige Prisstigning, der har fundet Sted inden for Byggeriet i de sidste 3 Fjerdingaar, en Prisstigning, der andrager op imod 30 pCt. Det skulde jo gerne være saadan — det er da Formaalet med denne Lov, det er ogsaa kommet til Orde i de Udtalelser, som foregaaende Talere har fremsat —, at det blev muligt at bygge Boliger, som kunde lejes ud til en Leje, der ikke var højere end den, man hidtil har haft, samtidig med at Boligerne ikke blev ringere — og hvis de blev ringere, at Lejen da blev billigere.

Men der er tillige et Spørgsmaal, som spiller en stor Rolle, naar man vil anstille Betragtninger over, hvorvidt den nærmeste Fremtid vil vise, at vi har Bolignød eller ikke, og det er Spørgsmaalet om, hvor Beskæftigelsen vil falde her i Landet i Fremtiden, og der vil jeg tro, at en Mængde Mennesker vil være nødt til at forlade Byerne og drage ud paa Landet. Naar denne Gang ud til Landkommunerne har naaet den Størrelse, som den kan og bør naa, vil det først være muligt at se, hvad vi mangler af Boliger her i Byerne, og hvad Bolignød der altsaa kan være Tale om at man bør afhjælpe. Og her er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i, at det var i høj Grad ønskeligt, om ikke alene de saaledes manglende Boliger kunde blive opført, men om ogsaa mange af de Slumkvarterer, som findes, kunde blive nedrevet og erstattet af nye Boliger.

Naturligvis er Boligspørgsmaalet for